

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

15 декември 2011 година*

По дело C-257/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Högsta förvaltningsdomstolen (по-рано Regeringsrätten) (Швеция) с акт от 27 април 2010 г., постъпил в Съда на 25 май 2010 г., в рамките на производство по дело

Försäkringskassan

срещу

Elisabeth Bergström,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н Е. Juhász (докладчик), г-н G. Arestis, г-н Т. von Danwitz и г-н D. Šváby, съдии,

* Език на производството: шведски.

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-жа С. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 май 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Elisabeth Bergström, от адв. U. Öberg и адв. I. Otken Eriksson, advokater,
- за шведското правителство, от г-жа К. Petkovska и г-жа А. Falk, в качеството на представители,
- за финландското правителство, от г-жа Н. Leppo, в качеството на представител,
- за правителството на Обединеното кралство, от г-жа Е. Jenkinson и г-н L. Seeboruth, в качеството на представители, както и от адв. R. Palmer, barrister,
- за Европейската комисия, от г-н V. Kreuzschitz и г-н J. Enegren, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 21 юни 2011 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 3, параграф 1 и член 72 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), изменен с Регламент (ЕО) № 1386/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 г. (ОВ L 187, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 51, наричан по-нататък „Регламент № 1408/71), както и на Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г. (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6; автентичният текст на български език, ОВ L 72, 18.3.2011 г., стр. 1, наричано по-нататък „Споразумението“).

- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-жа Bergström, шведска гражданка, и Försäkringskassan (наричана по-нататък „Национална служба за социално осигуряване“) по повод отказа на последната да вземе предвид, за целите на изчисляването на размера на предвиденото за отглеждане на дете обезщетение, периода на трудова заетост, прослужен от г-жа Bergström в Швейцария.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Преамбюлт на Споразумението гласи:

„[Договарящите се страни],

убедени, че свободното движение на хора между териториите на договарящите се страни е ключов фактор за хармоничното развитие на техните отношения,

решени да осъществяват свободното движение на хора между тях на основата на правилата, валидни в Европейската общност,

[...]“

- 4 Член 1 от това споразумение гласи:

„Целта на настоящото споразумение, в полза на гражданите на държавите — членки на Европейската общност, и на Швейцария, е:

- а) да предостави право на влизане, пребиваване, достъп до работа като заети лица, на установяване на основата на самостоятелна заетост и право на престой на територията на договарящите страни;

[...]

г) да предостави същите условия на живот, заетост и труд като тези, предоставени на местните граждани“.

5 Член 2 от посоченото споразумение, озаглавен „Недискриминация“, гласи: „[с] прямо граждани на договаряща страна, които пребивават на законно основание на територията на друга договаряща страна, при прилагане на разпоредбите на приложения I, II и III към настоящото споразумение и в съответствие с тези разпоредби не се допуска дискриминация, основана на тяхното гражданство“.

6 Член 8 от същото споразумение гласи:

„В съответствие с приложение II договарящите страни предвиждат мерки за координация на системите за социална сигурност, по-специално с цел:

а) осигуряване на равно третиране;

[...]

в) сумиране, за целите на придобиване и запазване на правото на обезщетения и на тяхното изчисляване, на всички осигурителни периоди, които се вземат предвид от националното законодателство на съответните държави;

г) изплащане на обезщетения на лица, пребиваващи на територията на договарящите страни;

[...]“.

- 7 Член 1 от приложение II към Споразумението, озаглавено „Координиране на схеми за социална сигурност“, гласи следното:

„1. Договарящите се страни се споразумяха, по отношение на координацията на схемите за социална сигурност, да прилагат помежду си актовете на Общността, на които се прави позоваване, които са в сила към датата на сключване на споразумението и така както [са изменени] с раздел А от настоящото приложение, или правила, равносилни на тези актове.

2. Терминът „държава членка (държави членки)“, съдържащ се в актовете, посочени в раздел А от настоящото приложение, трябва да се разбира като включващ Швейцария в допълнение на страните, обхванати от съответните актове на Общността“.

- 8 Раздел А (озаглавен „Актове, на които се прави позоваване“), точка 1 от приложение II към Споразумението гласи:

„371 R 1408 [...]: Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността,

[...]“.

- 9 Озаглавеният „Еднакво третиране“ член 3 от Регламент № 1408/71 гласи в параграф 1 следното:

„Съобразно особените разпоредби на настоящия регламент [пребиваващите на територията на държава членка лица], за които се прилага настоящият регламент, имат същите задължения и се ползват със същите обезщетения съгласно законодателството на която и да е държава членка, както гражданите на съответната държава“.

- 10 Съгласно член 13, параграф 2, буква е) от този регламент:

„[Л]ице, за което престане да бъде приложимо законодателството на дадена държава членка, без за него да стане приложимо законодателството на друга държава членка в съответствие с някое от правилата по предходните алинеи или в съответствие с предвидените в членове от 14 до 17 изключения или особени разпоредби, е субект на законодателството на държавата членка, на чиято територия пребивава единствено съгласно разпоредбите на това законодателство“.

- 11 Член 23 от посочения регламент, съдържащ се в глава 1 „Болест и майчинство“ от дял III относно особените разпоредби във връзка с различните категории обезщетения, предвижда:

„1. Компетентната институция на държава членка, чието законодателство предвижда изчисляването на паричните обезщетения да се извършва въз основа на средния размер на доходите или средния размер на вноските, определя тези средни доходи или вноски изключително въз основа на получените доходи или платените вноски съгласно споменатото законодателство.

2. Компетентната институция на държава членка, чието законодателство предвижда изчисляването на паричните обезщетения да се извършва въз основа на стандартен размер на доходите, взема предвид изключително само стандартните доходи или, по целесъобразност, средния размер на стандартните доходи за завършените периоди съгласно споменатото законодателство.

[...]“

- 12 Член 72 от същия регламент, озаглавен „Сумиране на осигурителни периоди, периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост“ и включен в глава 7 „Семейни обезщетения“, гласи:

„Когато съгласно законодателството на държава членка придобиването на право на обезщетения зависи от завършването на осигурителни периоди или периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост, компетентната институция на тази държава за целта взема под внимание, доколкото е необходимо, завършените осигурителни периоди или периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост във всяка друга държава членка като завършени съгласно прилаганото от нея законодателство“.

- 13 Член 89 от Регламент № 1408/71 предвижда:

„Особеният ред за прилагане на разпоредбите на законодателствата на някои държави членки е посочен в приложение VI“.

- 14 Раздел Н (озаглавен „Швеция“), точка 1 от приложение VI към този регламент предвижда, че „[п]о смисъла на член 72 от регламента, правото на лице на [семейни обезщетения] се определя, като осигурителните периоди, завършени в друга държава членка, се приравняват към периодите на внасяне на осигуровки, определени на основата на същия среден осигурителен доход като периодите на осигуряване в Швеция и добавени към последните“. Впоследствие тази разпоредба е отменена с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година за изменение на Регламент № 1408/71 (ОВ L 392, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 288).

Национална правна уредба

- 15 Закон (1999:799) за социалното осигуряване (Socialförsäkringslag (1999:799) предвижда в глава 3, „Социалноосигурителна закрила“, следното:

„Член 1

- Пребиваващите в Швеция лица имат право на следните обезщетения, предвидени в [Закон (1962:381) за общата социалноосигурителна схема (Lag om allmän försäkring (1962:381), наричан по-нататък „Закон за общата социалноосигурителна схема“)]:
1. обезщетение за медицинско лечение и др. съгласно глава 2 относно обезщетенията, отпускани от осигурителните органи;
 2. обезщетение за отглеждане на дете в минимален или основен размер;
 3. обезщетение за общо заболяване и за временна неработоспособност под формата на гарантирано обезщетение;

[...]

Член 4 — Наетите на работа в Швеция лица имат право на следните обезщетения, предвидени в [Закон за общата социалноосигурителна схема]:

1. обезщетение за общо заболяване и при бременност;
2. обезщетение за отглеждане на дете в размер над минималния и временно обезщетение за отглеждане на дете;
3. определено въз основа на доходите обезщетение за общо заболяване и определено въз основа на доходите обезщетение за временна неработоспособност;

[...]“

¹⁶ Законът за общата социалноосигурителна схема гласи по-конкретно:

„Глава 3 — Обезщетение за общо заболяване

Член 2 — Доходът, въз основа на който се определя обезщетението за общо заболяване, е годишният паричен доход, който осигуреното лице може да получи в резултат на полагания от него труд в Швеция било като работник (на заплата), било на друго основание (доход от друга платена трудова дейност) [...] Доходът, въз основа на който се изчислява размерът на обезщетението за общо заболяване, се определя от осигурителния орган [...].

Когато при изчисляването на дохода, определящ размера на обезщетението за общо заболяване, осигурителният орган не разполага с всички необходими данни, той взема предвид данните, предоставени от осигуреното лице или неговия работодател или данните за платения от осигуреното лице данък върху дохода. Възнагражденията по време на годишния платен отпуск се включват в дохода, въз основа на който се определя обезщетението за общо заболяване, до размера, който би бил изплатен като заплата за положения през съответния период труд.

Глава 4 — Обезщетение за отглеждане на дете

[...]

Член 6 — Пълното обезщетение за отглеждане на дете е не по-малко от 60 SEK на ден (минимален размер).

През първите 180 дни размерът на изплащаното обезщетение за отглеждане на дете съответства на размера на обезщетението за общо заболяване на родителя, изчислено по реда на пета алинея, ако в продължение на най-малко 240 последователни дни преди раждането на детето или вероятния термин на раждане родителят е имал право на обезщетение за общо заболяване в минимален размер или е щял да има такова право, ако всички обстоятелства са били известни на осигурителния орган. През първите 180 дни изплащаното обезщетение за отглеждане на дете е във всички случаи не по-малко от пълното обезщетение за отглеждане на дете в размер на 150 SEK на ден (основен размер). Това правило е приложимо за родителя, осигурен съгласно разпоредбите на глава 3, член 4 от [Закон (1999:799) за социалното осигуряване], при условие че този родител отговаря на условията, изброени в първо изречение.

Извън хипотезата на втора алинея. обезщетението за отглеждане на дете се изплаща

- за 210 дни до размер, съответстващ на обезщетението за общо заболяване на родителя, изчислено в съответствие с пета алинея, но не по-малък от основния, и

- за 90 дни в минималния размер.

[...]“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- ¹⁷ Г-жа Bergström, шведска гражданка, живее в Швейцария от януари 1994 г. и е трудово заета там до 19 март 2002 г., когато ражда дъщеря. На 1 септември 2002 г. тя се завръща заедно със съпруга си и дъщеря си в Швеция. Съпругът веднага започва работа в Швеция, за разлика от г-жа Bergström, която поема грижите за дъщеря им. Тя претендира, считано от 16 март 2003 г., обезщетение за отглеждане на дете в размер, равен на дневното обезщетение за общо заболяване (наричано по-нататък „APE-I“), изчислено въз основа на получавания от нея трудов доход в Швейцария.
- ¹⁸ Националната служба за социално осигуряване приема, че г-жа Bergström има право на обезщетение за отглеждане на дете в основен размер (наричано по-нататък „APE“), по съображение че не може да претендира APE-II, тъй като не е полагала труд в Швеция 240 дни преди раждането, което би ѝ дало право на обезщетение за общо заболяване над основния размер.

- 19 Г-жа Bergström обжалва това решение пред Länsrätten i Stockholms län (Стокхолмския окръжен административен съд). Същият отхвърля жалбата, като посочва, че АРЕ-ІІ е свързано с трудова заетост обезщетение и че за да има право на това обезщетение, осигуреното лице трябва да е полагало труд в Швеция през период, достатъчно близък до периода, за който иска обезщетението. Поради това обстоятелството, че съпругът на осигуреното лице полага труд в Швеция, не било достатъчно.
- 20 Г-жа Bergström обжалва пред Kammarrätten i Stockholm (Стокхолмския апелативен административен съд), който, разглеждайки делото по същество, приема, че жалбоподателката отговаря на предвиденото в шведското законодателство условие за полагане на труд в продължение на 240 дни, поради това че е работила в Швейцария. Г-жа Bergström имала право на обезщетение в размер, по-висок от този на АРЕ, определен на базата на положения от нея труд в Швейцария.
- 21 Националната служба за социално осигуряване обжалва това съдебно решение, като иска потвърждаване на решението на Länsrätten i Stockholms län. Г-жа Bergström оспорва жалбата.
- 22 За запитващата юрисдикция е безспорно, че съгласно член 13, параграф 2, буква е) от Регламент № 1408/71 спрямо г-жа Bergström се прилага шведското законодателство, въпреки че същата не е полагала никакъв труд в Швеция. Същевременно последната не отговаря на условията, при които съгласно националното законодателство има право на АРЕ-ІІ.
- 23 Условието най-малко 240 последователни дни преди раждането на дете осигуреното лице да е полагало труд в Швеция, даващ право на обезщетение за общо заболяване, не е изпълнено. Въпросът е дали периодът на трудова заетост в Швейцария дава основание да се приеме, че това условие е изпълнено.

- 24 Освен това г-жа Bergström не е полагала труд и не е получавала доходи, въз основа на които съгласно националното право да се установи референтният доход с оглед на изчисляването на дневното обезщетение. Въпросът е дали за прилагането на тези разпоредби трябва да се вземат предвид трудовите ѝ доходи в Швейцария.
- 25 С оглед на тези съображения Högsta förvaltningsdomstolen решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Допуска ли правото на Европейския съюз, и по-специално [Споразумението] и член 72 от [Регламент № 1408/71], изискваният осигурителен период за отпускане на семейно обезщетение под формата на определено въз основа на доходите обезщетение за отглеждане на дете да бъде изцяло прослужен в Швейцария?
- 2) Съгласно правото на Европейския съюз, и по-специално Споразумението и член 3, параграф 1 и член 72 от Регламент № 1408/71, следва ли доходите, получени в Швейцария, да се приравняват на получени в страната доходи, когато се определя правото на семейно обезщетение под формата на определено въз основа на доходите обезщетение за отглеждане на дете?“

По преюдициалните въпроси

Предварителни бележки

- 26 Отговорът на поставените въпроси предполага, че разглежданият в главното производство случай попада в приложното поле на Споразумението. В това отношение следва да се отбележи, че г-жа Bergström е в положението на работник, гражданин на държава — членка на Европейския съюз, който, след като е полагал труд на територията на друга договаряща страна, се завръща в своята държава на произход, в която иска на основание на положения труд семейно обезщетение, предвидено в законодателството на тази държава.
- 27 Що се отнася до приложното поле на Споразумението, следва да се отбележи, на първо място, че второто изречение от преамбюла на Споразумението гласи, че договарящите се страни са „решени да осъществяват свободното движение на хора между тях на основата на правилата, валидни в Европейската общност“.
- 28 Тази свобода би била накърнена, ако гражданите на едната договаряща страна са поставени в неравностойно положение в своята страна на произход само поради това че са упражнили правото си на свободно движение.
- 29 На второ място, следва да се напомни, че член 8 от Споразумението предвижда, че договарящите страни уреждат условия в съответствие с приложение II към посоченото споразумение за съгласуване на системите за социална сигурност с уточнените в него цели. Тази разпоредба не посочва нито пряко, нито косвено някакво условие за мястото на пребиваване на лицата, по отношение на които се прилагат тези социалноосигурителни разпоредби, или пък за определянето на договарящата страна, която да ги прилага.

- 30 Една от преследваните с посочения член 8 цели е тази по буква а) — „осигуряване на равно третиране“. Изричното и общо позоваване на този принцип показва, че за целите на този член посоченият принцип се прилага независимо от член 2 от Споразумението, който обвързва прилагането на принципа на недопускане на дискриминация с пребиваването на съответното лице на територията на другата договаряща страна.
- 31 На трето място, в раздел А, точка 1 от приложение II към Споразумението се посочва, че между договарящите страни се прилага Регламент № 1408/71 с някои адаптации, които обаче не са от значение за отговора на поставения въпрос. Съгласно член 1, параграф 2 от това приложение терминът „държава членка (държави членки)“, съдържащ се в актовете, посочени в раздел А от настоящото приложение, трябва да се разбира като включващ Швейцария в допълнение на страните, обхванати от съответните актове на Общността“.
- 32 На последно място, следва да се напомни, че Регламент № 1408/71 се прилага не само по отношение на семейните обезщетения, но и по отношение на други категории обезщетения, сред които например са и обезщетенията за старост.
- 33 От това следва, че без прилагането на правилото за сумиране след завръщане на работника в страната му на произход, координирането на социалноосигурителните схеми между Конфедерация Швейцария и държавите — членки на Съюза, би било невъзможно в значителен брой случаи, между другото и за получаването на обезщетения за старост.
- 34 При тези условия следва да се приеме, че Споразумението и Регламент № 1408/71 се прилагат към положение на работник като описаното в точка 26 от настоящото решение.

По първия въпрос

- 35 С този въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали когато законодателството на държава членка обвързва предоставянето на семейно обезщетение като разглежданото в главното производство с наличието на осигурителни периоди или периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост, съгласно Споразумението и Регламент № 1408/71 компетентната институция на тази държава членка трябва за целта да вземе предвид такива периоди, прослужени изцяло на територията на Конфедерация Швейцария.
- 36 От предоставената на Съда преписка по делото е видно, че за да получи АРЕ-ІІ, г-жа Bergström трябва съгласно националната правна уредба да докаже, че е полагала труд през последните 240 дни преди раждането. През целия този референтен период г-жа Bergström е полагала труд на територията на Конфедерация Швейцария.
- 37 Безспорно е, че исканото от г-жа Bergström обезщетение представлява семейно обезщетение по смисъла на член 1, буква ф), подточка і) от Регламент № 1408/71.
- 38 Отговорът на поставения въпрос изисква тълкуване на член 8, буква в) от Споразумението и на член 72 от Регламент № 1408/71, които за придобиването на правото на съответното обезщетение предвиждат прилагането на правилото за „сумиране“.
- 39 Основавайки се на термина „сумиране“, някои от заинтересованите страни, представили становища пред Съда, изтъкват, че той логически предполага наличието на поне два периода на трудова заетост в различни държави членки. Поради това държавата членка на институцията, която е компетентна да предостави обезщетение, имала право да изиска за тази цел период на заетост на своя територия, което изключвало възможността да се предостави право на

социалноосигурително обезщетение, като се вземе предвид само периодът, прослужен на територията на друга държава членка.

- 40 Това тълкуване не може да се възприеме.
- 41 Както текстът на член 8, буква в) от Споразумението, така и този на член 72 от Регламент № 1408/71 са недвусмислени. Съгласно първата от тези разпоредби сумирането обхваща „всички периоди“, вземани предвид съгласно националното законодателство на съответните страни, докато втората изисква при сумирането да се вземат предвид „завършените осигурителни периоди или периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост във всяка друга държава членка“ като завършени съгласно законодателството на компетентната институция.
- 42 Следва да се напомни, че Регламент № 1408/71 е приет на основание член 51 от Договора за ЕИО (впоследствие член 51 от Договора за ЕО, а след изменение — член 42 ЕО), който оправомощава Съвета на Европейския съюз да приема такива мерки в областта на социалната сигурност, които са необходими за гарантиране на свободно движение на работниците, като за тази цел създава условия, за да осигури на работниците мигранти и на лицата на тяхна издръжка сумиране на всички периоди, които се зачитат по съответните национални законодателства, за придобиване и запазване на правото на обезщетение и за изчисляване на размера му.
- 43 Това тълкуване е в съответствие с целта на Споразумението, а именно да се гарантира свободното движение на хора между Конфедерация Швейцария и Общността. То е съобразено и с принципа на равно третиране, установен в член 8, буква а) от Споразумението, доколкото целта му е да гарантира, че упражняването на правото на свободно движение не лишава работниците мигранти от социалноосигурителни предимства, от които се ползват работниците, които не са упражнили това право.

- 44 Ето защо, когато преценява дали да предостави семейно обезщетение, компетентната институция на държава членка не може да изисква осигурителен период, прослужен на нейна територия, освен периода на заетост в друга държава, в случая Швейцария.
- 45 Поради това на първия въпрос следва да се отговори, че съгласно член 8, буква в) от Споразумението и член 72 от Регламент № 1408/71, когато законодателството на държава членка обвързва предоставянето на семейно обезщетение като разглежданото в главното производство с наличието на осигурителни периоди или периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост, при отпускането на това обезщетение компетентната институция на тази държава членка трябва да вземе предвид за целта такива периоди, прослужени изцяло на територията на Конфедерация Швейцария.

По втория въпрос

- 46 С този въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали при утвърдителен отговор на първия въпрос Споразумението и Регламент № 1408/71 са основание трудовите доходи, получени в Швейцария, да бъдат приравнени на национални доходи, въз основа на които в Швеция се изчислява размерът на съответното семейно обезщетение.
- 47 От представената на Съда преписка по делото е видно, че г-жа Bergström иска семейно обезщетение в размер, равен на дневните обезщетения, определени съгласно правилата във връзка с обезщетението за общо заболяване (APE-IJ). Разглежданото семейно обезщетение е свързано с годишните трудови доходи на осигуреното лице.

- 48 Следователно в такъв случай при изчисляването на размера на семейните обезщетения от тази особена категория трябва да се вземат предвид приложимите правила на Регламент № 1408/71 във връзка с осигуряването при болест.
- 49 Тези правила се съдържат в член 23 от Регламент № 1408/71. Независимо от обстоятелството, че доходът, въз основа на който се изчисляват паричните обезщетения, се определя чрез прилагането на разпоредбите на параграф 1 или тези на параграф 2 от този член, въпросният доход се установява било на базата на получените доходи в прослужените периоди съгласно законодателството на компетентната институция, било на базата на стандартен доход или евентуално на средния размер на стандартните доходи за прослужените периоди съгласно това законодателство, в случая шведското.
- 50 Подобен подход е съобразен с правилото, съдържащо се в раздел Н, точка 1 от приложение VI към Регламент № 1408/71, приложимо *ratione temporis* и съгласно което, когато се прилага член 72 от този регламент, за да се определи правото на съответното лице на семейни обезщетения, периодите на осигуряване в друга държава членка се считат за основани на същите средни доходи като периодите на осигуряване в Швеция.
- 51 Г-жа Bergström обаче не е получавала никакъв доход в Швеция през референтния период от 240 дни.
- 52 При това положение, за да се осигури полезното действие на член 8, буква в) от Споразумението и член 72 от Регламент № 1408/71, така както са тълкувани в точка 45 от настоящото решение, и за да се спази изискването за еднакво третиране, установено в член 8, буква в) от Споразумението и член 3, параграф 1 от посочения регламент, референтните доходи на г-жа Bergström трябва да бъдат изчислени, като се вземат предвид доходите на лице, което полага в Швеция

труд, сравним с нейния, и притежава професионални квалификации и опит, които също са сравними с нейните.

- 53 Следователно на втория въпрос следва да се отговори, че член 8, буква а) от Споразумението и член 3, параграф 1, член 23, параграфи 1 и 2 и член 72 от Регламент № 1408/71, както и раздел Н, точка 1 от приложение VI към него трябва да се тълкуват в смисъл, че когато размерът на семейно обезщетение като разглежданото в главното производство следва да се определи по правилата във връзка с обезщетенията за общо заболяване, за лицата, които са прослужили необходимите за това периоди на заетост изцяло на територията на друга договаряща страна, този размер се изчислява въз основа на доходите на лице, което притежава сравними квалификации и опит и полага сравним труд на територията на държавата членка, в която се иска това обезщетение.

По съдебните разноски

- 54 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Член 8, буква в) от Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора, подписано в Люксембург на 21 юни 1999 г., и член 72 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на**

Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1386/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че когато законодателството на държава членка обвързва предоставянето на семейно обезщетение като разглежданото в главното производство с наличието на осигурителни периоди или периоди на трудова или самостоятелна трудова заетост, при отпускането на това обезщетение компетентната институция на тази държава членка трябва да вземе предвид за целта такива периоди, прослужени изцяло на територията на Конфедерация Швейцария.

- 2) Член 8, буква а) от посоченото споразумение и член 3, параграф 1, член 23, параграфи 1 и 2 и член 72 от Регламент № 1408/71, както и раздел Н, точка 1 от приложение VI към този регламент, изменен с Регламент № 1386/2001, трябва да се тълкуват в смисъл, че когато размерът на семейно обезщетение като разглежданото в главното производство следва да се определи по правилата във връзка с обезщетенията за общо заболяване, за лицата, които са прослужили необходимите за това периоди на заетост изцяло на територията на друга договаряща страна, този размер се изчислява въз основа на доходите на лице, което притежава сравними квалификации и опит и полага сравним труд на територията на държавата членка, в която се иска това обезщетение.

Подписи